

RAST VED RINNENDE VANN

Trett er vort hjerte ikke, men dagen er blitt kveld.
Vi stanser. Gjennom vor taushet toner vannenes væll.

Vi hører i elve-susen at evigheten er nær.
Vi fødtes til jorden. Vi møttes. Vi hadde hinannen kjær.

"Om litt kan vi intet høre - dette er Alt vi vet.
Vannet skal videre bruse gjennom all evighet."

Emil Boyson, *Fra Sjelen og udyret* (1946)

Takk for at du er sammen med oss i dag.
Familien

Prest: Ingrid Rian
Sangsolist: Marilyn Almeida
Gitarist: Vegard Lund
Organist: Hannah Carding

WANG
—
NORGES ELDSTE BEGRAVELSESBYRÅ
En del av Fonusgruppen
wangbegravelse.no

Minneside

*Eli Marianne
Ingebrigtsen*

* 25.5.1952 † 23.10.2022

*Vestre gravlunds kapell
fredag 4. november 2022*

Capricio Arabe (Francisco Tarrega)

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Manha de Carnaval (Luiz Bonfá)

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skjje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår
skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Å kunne æ skrive (Lars Bremnes)